

חור ברשת

רמה אנדיקאית

אירופה או אסיה?

כולם רוצים להיכנס לבית האירופי. אך האם הכדורגל הישראלי מתאים לאירופה?

ההרגשה היא, שהכדורגל הישראלי הוא מפונק, חסר-אופי ואינו עומד בלחצים ובקשיים. שחקנים ישראליים, שיצאו לשחק בשורות קבוצות אירופיות, לא השתלבו שם. כולם הרימו רגליים וחזרו. כך הגיעו בחזרה כוכבים כמו אבי כהן ופיוטי, ועכשיו מחפש מוטי איווניר את הדרך הביתה. היחיד שעומד בינתיים בלחצים האירופיים הוא רוני רוונטל ממכבי חיפה. המצב הזה מזכיר את הברירה הישנה על הכדורגלנים הישראליים: משחקים ברמה אפריקאית אבל דורשים שכר במה אמריקאית.

השאלה שהפנינו למאמנים, שחקן נים ונטנא, היא: האם אנחנו מתאימים לאירופה, או שבאמת מקומנו כאן באסיה? האם זו לא חוצפה מצד ישראל לדרוש לשחק ביבשת אירופה, עם קבוצות אירופיות?

גידעון בריקמן, יו"ר מכבי תל-אביב:

שית רוצה להאמין, שקודם כל וראי שית לני אנחנו צריכים מיתקנים. אני גם רוצה להאמין שעד שלא יהיו מיתקנים ראויים לשחקנים ולקהל, לא נגיע לאירופה.

אבל האמת היא, שלשחקן הישראלי קשה להסתגל לכדורגל האירופי, ובמיוחד בתקופת החורף. יקח זמן עד שהמנטליות הישראלית תסתגל לאי-רופה. אבל אני מאמין שעם השקעה נכונה במיתקנים, ואם ההתאחדות לכדורגל תקבל החלטה על יבוא שני שחקנים זרים — מצבם של השחקנים הישראליים ישתפר.

זאחי ארמלי, שחקן מכבי חיפה:

יכול להיות שאנחנו מתאימים לי אסיה אבל הכדורגל שלנו יותר מפותח, וברור שאנחנו מנסים להגיע לאירופה, ששם הכדורגל טוב יותר.

לישראלים יש בעיה של מנטליות. אנחנו נחשבים בישראל כמיקצוענים, אבל אנחנו לא מושלמים לפי הקריטריונים של אירופה, וזה פוגע בנו. באירופה שחקן מתאמן על השבוע, לפני ואחרי מישחק. בארץ מתאמנים רק חמישה ימים בשבוע. מזה-איוניר שלנו לא כמו באירופה, דבר שגם מקשה על השחקנים שלנו. אני חושב שאנחנו מתקרבים לאירופה, אבל רחוקים משם עוד הרבה.

יצחק שום, מאמן הפועל חיפה, בעבר שחקן בנבחרת ישראל:

ככל הפעמים שיצא לי לשחק נגד קבוצות באירופה, אני חושב שעמדנו בכבוד. האירופים לא היו בשמונה

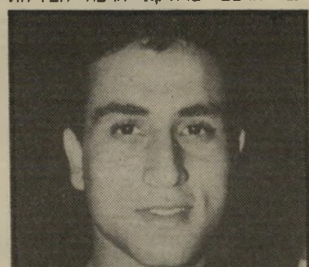
דרגות מעלינו, אלא די באותה רמה. כך שאנחנו אולי לא הסופרסטארים של אירופה, אבל אנחנו בקלות בדרג הבינוני באירופה.

ההבדל הוא בין קבוצות לבין שחקנים בודדים. כקבוצה, ישראל יכולה כהחלט להשתלב באירופה. אבל לשחקנים כבודדים לא קל להתמודד. יש בעיה של מנטליות ישראלית. אנחנו לא סובלניים וסבלניים מספיק. לא רק בכדורגל — בכל דבר. אנחנו רוצים לדעת הכל מהר. כשהולך לנו לא, אנחנו תוך חצי שנה חוזרים לארץ.

השחקנים הישראליים לא רוצים ללמוד, הם חושבים שהם כבר יודעים הכל ויכולים ללמד את מארחיהם. שחקן גם צריך להבין, שאם הביאו אותנו לקבוצה באירופה כשחקן-חיוק, או הוא נא לחזק, ואם הוא לא ברמה הנדרשת, או הוא יושב על הספסל. השחקנים שלנו לא מבינים את זה. מצד שני, ברור לי שכדי להתקדם, ישראל חייבת לשחק באירופה. שכן רק שם נתעלה, נשאף לטוב יותר, נתאמן יותר ונהיה טובים יותר.

משה סיני, שחקן הפועל תל-אביב:

מתוך 10 שחקנים, שיצאו לאירופה, אני חושב שרווקא הרכה הצליחו.

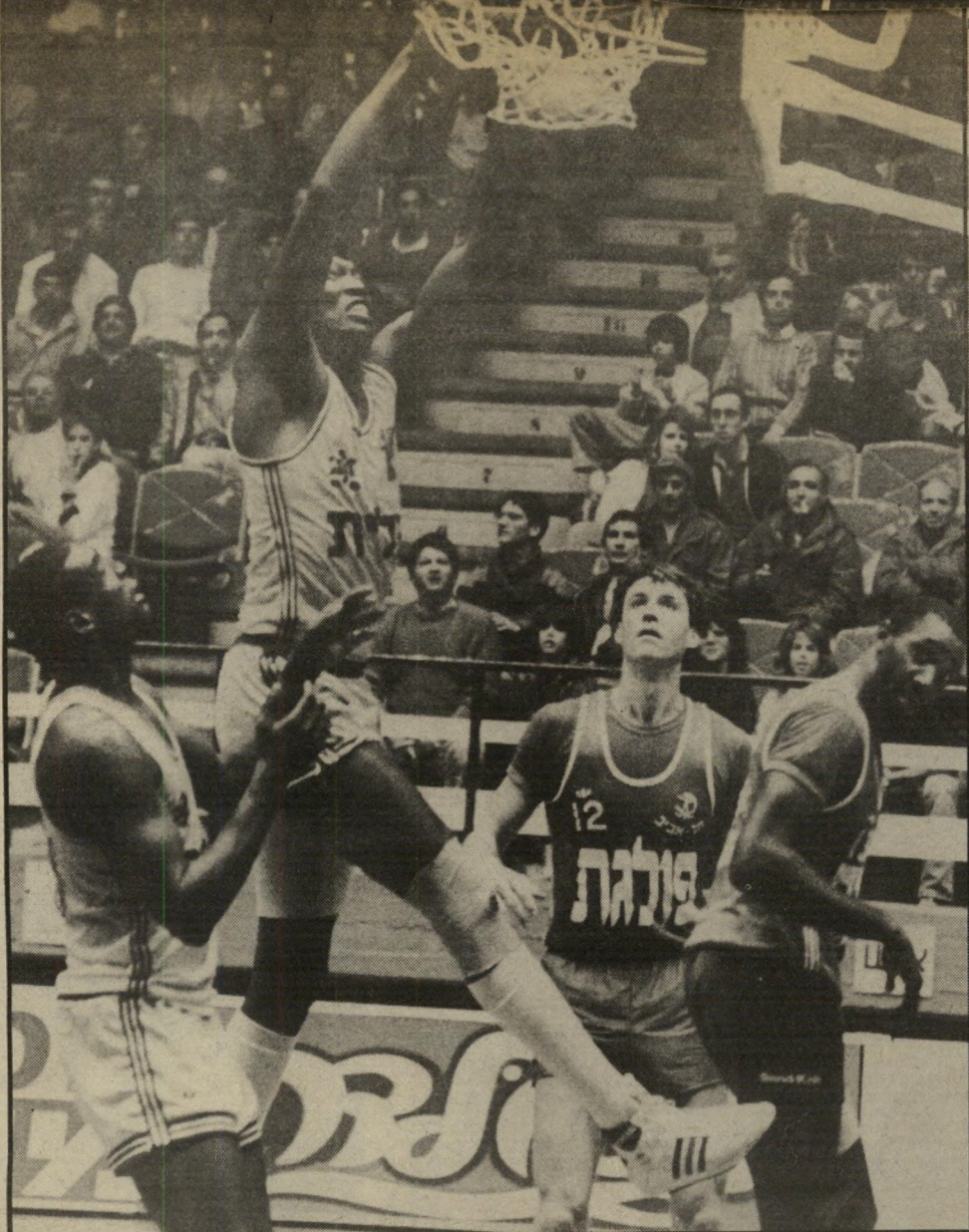

שחקן סיני לשנות גישה

למשל ויקי פרץ, גיורא שפיגל, מוטלה שפיגל וגם אבי כהן. שנתיים בלי כרפול זו הצלחה. יש בעיה במנטליות של השחקנים. אנחנו אובדים יותר מדי את הארץ. הגענועים גוברים על העניין המיקצועי. ולכן חוזרים חזרה.

כדי לשחק באירופה, צריך לשנות את המיגרוש בארץ ואת הגישה של השחקנים לכדורגל. השחקן בארץ לא מקדיש את כל חייו לכדורגל. כאן השחקן חושב על העתיד שלו. באי-רופה השחקנים מתייחסים לכדורגל כאל מיקצוע, ומקדישים לו את כל הזמן והחיים.

צריך גם לשנות את שיטת הניהול בארץ. לתת למיקצוענים לנהל את העסק הזה, שנקרא כדורגל, ולא לעסקנים ולמתנבים.

תמונת השבוע לי גונסון מטביע ב-ריביתה הנצחית. הפועל, בהפרש של 36 נקודות, אבל המישחק היה מעניין. שחקני מכבי גילו מידה של רחמים. ואילו הפועל הצליחה לשמור על הישג אחד בלבד: לא נשבר שיא ההפרש בדרבי, 44 נקודות.

אביב. במחזור ה-16 בליגה לכדורסל הצליח הדרבי התל-אביבי רק לשעמם. מכבי אומנם ניצחה את

אחריה, ולה יש הפוטנציאל להיות אתגר לבית"ר.

ישאר המישחקים?

מכבי יבנה — בני יהודה: מישחק קשה מאוד לבני-יהודה. אני מעריך את הקבוצה מיבנה. היא קבוצה טכנית טובה מאוד. הבעיה שלהם היא שהם לא יודעים לסיים. אבל במהלכים הם אחת הקבוצות הטכניות הטובות שיש. בני יהודה יצטרכו להתאמץ כדי להשיג ניצחון. בני-יהודה הם קבוצה בולטת, אסור לשכוח שעד היום לא הפסידו. יש להם צוות שחקנים תוצרתי-בית, שאפתן. זו קבוצה שתענוג לראות אותה מישחק. זה יהיה מישחק בהחלט מבטיח.

מכבי חיפה — מכבי פתח-תיקווה: מכבי חיפה הם הפייבוריטים. הם אטי אטי יוצאים מהמשרון שהיה להם. זה היה יותר משברון חברתי, והם בדרך להתגבר עליו. מספיק להם ניצחון אחד ועוד אחד, פחות ביקורת וראש יותר בכדור — והם על דרך-הגלך. עם קהל האוהדים שלהם יהיה יותר סבלני, ושחקני הקבוצה ימעטו בריבורים, הם הקבוצה היחידה היום שמסוגלת להתמודד מול בית-ירושלים. הכל תלוי בכך שהם יעברו את המשבר.

שימשון תל-אביב — מכבי נתניה: שימשון נמצאת בעליה. שימשון היא קבוצה נמצאת. המוכיחה עצמם במישחקיה האחרונים. למכבי נתניה, עם כל הכבוד שאני רוחש לה — יש לה צעירים מוכשרים וחילופי-מישי-מרות טובים — יהיה קשה מול שימשון. מישחק יהיה מעניין. הנטי רצות של שימשון מול הרכות של נתניה תעשה את המישחק למותח.

בית-ר תל-אביב — מכבי תל-אביב: תיקו בגביע זו לא התמונה האמיתית לגבי קבוצות אלה. לבית-ר, כמו גם למכבי, כל מישחק היום חשוב לעתיד.

אביב. אבל דווקא בנתניה יהיה לה קשה, שכן נתניה נמצאת כליכך עמוק בתחתית, שבעצם היא לא יכולה להפסיד הרבה, ולכן תעשה הכל כדי לנצח.

ובבלומפילד? זו שבת חשובה מאוד לבית-ר ירושלים. בית-ר צריכה להמשיך ולאסוף נקודות. כדי לשריין לעצמה את המקום בצמרת. פתח-תיקווה היא

מאמן מרימוביץ כל מישחק חשוב לעתיד

קבוצה טכנית, נעימה, ומעניין לראות אותה מישחק. בית-ר צריכה לחשוש השבת דווקא ממכבי חיפה, הרולקת

בישה, אבל לא לפחד לארגן את שורות האוהדים לקראת האליפות הראשונה. אם נגיד בקול רם "אליפות", או זה יתן יותר פילפל לשחקנים כשהם עולים על המיגרש. וכל שחקן יידע שהוא עולה כדי להגשים את חלומו האליפות.

לאן בשבת לנחניה וגם לבלומפילד

המאמן לשעבר של נבחרת ישראל, יוסל'ה מרימוביץ, מנתח את מישחקי השבת הקרובה. מרימוביץ ממליץ על שני מישחקים שכראי לראות, שני מישחקים שלדעתו יהיו מותחים, מעניינים ובעלי השפעה חשובה בטבלת הליגה הלאומית.

יוסל'ה, מה יקרה בנתניה? על הנגיד נראה כאילו הפועל תל-אביב, שבה השחקנים הטובים בארץ, ועם כל הכלים שברשותה, צריכה לצאת מן המשבר שפוקד אותה, או, תאורטית, המישחק שייך להפועל תל-

מארחים את לוד בבלומפילד, אין לי ספק שהתוצאה היתה אחרת. ציפיתי שבאחד הימים יבוא הפסד לבית-ר. פחיתי שזה יקרה במישחקי הליגה. אבל מה, אני שמח שההפסד קרה מוקדם. אני מקווה שההפסד הזה יתן לנו חומר למחשבה ולהתארגנות לקראת האליפות.

אסור לשכוח שגם שני שחקנים מצויינים לא שיחקו בשבת. קודם כל המלך, המאסטר, אורי מלמיליאן, ושחקן נוסף, אבי גולדר. אסור לשכוח שגם השוער יוסי מיוחזי לא שיחק בנגלה הפציעה. זה שבי"ר היא בדרך לאליפות. בזה אין ספק. האוהדים צריכים להפסיק להתבייש, ולהגיד בקול רם שאנחנו רצים לאליפות. צריך להיזהר מעניא

את הפוטנציאל של הקשרים, או קשה לחזור לימק"א, למיגרש שהוא החצי מבלומפילד. לוא בית-ר ירושלים היו

אוהד סימיקו המלך! המאסטר!

שוק סימיקו

ניסים סימיקו, אוהד השרוף של בית-ר ירושלים. מספר על המישחק בשבת האחרונה במק"א ועל האליפות שבדרך. סימיקו הוא בעל מיוזון ברחוב המלך ג'ורג', מיוזון המשמש כפרלמנט של אוהדי די ושחקני ירושלים. כל בוקר אפ" שר למצוא אצל סימיקו במיוזון את שחקני בית-ר ואוהדים ש" קופצים לראות מה נשמע, ולעיתים גם באה אצלו ההנהלה. אין ספק, שאחרי שמתרגלים לשחק כמיגרש כמו בלומפילד ומנצלים שם